

Stanowisko nr 1
Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie
z dnia 22 stycznia 2020 r.

Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie
w składzie:

1. adw. Mikołaj Pietrzak – Dziekan
2. adw. Anna Atanasow
3. adw. Zbigniew Banaszczyk
4. adw. Michał Bieniak
5. adw. Katarzyna Bilewska
6. adw. Michał Fertak
7. adw. Aleksander Krysztofowicz – Zastępca Sekretarza
8. adw. Andrzej Orliński – Wicedziekan
9. adw. Agata Rewerska
10. adw. Luka Szaranowicz
11. adw. Kamil Szmid
12. adw. Michał Szpakowski
13. adw. Maciej Ślusarek

w trybie obiegowym w dniu 22 stycznia 2020 r., podjęła jednogłośnie następujące stanowisko:

W związku z działaniami Marszałek Sejmu oraz Prezes Trybunału Konstytucyjnego polegającymi na skierowaniu wniosku o rozpatrzenie „sporu kompetencyjnego” oraz wydaniu w tym samym dniu komunikatu przez Prezes Trybunału Konstytucyjnego o zawieszeniu postępowania przed Sądem Najwyższym, Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie wskazuje, co następuje.

Sekwencja tych działań, podjętych dzień przed wyznaczonym posiedzeniem trzech połączonych izb Sądu Najwyższego wskazuje, że zmierzają do uniemożliwienia rozpatrzenia sprawy zagadnienia prawnego, skierowanego przez Pierwszą Prezes Sądu Najwyższego, dotyczącego statusu prawnego osób powoływanych na stanowisko sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa w obecnym składzie.

Takie wykorzystanie przez Marszałek Sejmu przepisów dotyczących sporu kompetencyjnego stanowi niebezpieczną instrumentalizację przepisów prawa w celach, dla których prawo to nie zostało uchwalone. Istotą sporu kompetencyjnego, zgodnie z art. 85 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, jest konieczność rozstrzygnięcia, w przypadku gdy co najmniej dwa centralne konstytucyjne organy państwa uznają się za właściwe do rozstrzygnięcia tej samej sprawy lub wydały w niej

rozstrzygnięcia lub co najmniej dwa centralne konstytucyjne organy państwa uznają się za niewłaściwe do rozstrzygnięcia określonej sprawy.

Sporem kompetencyjnym nie jest zatem rozstrzygnięcie abstrakcyjnego zagadnienia prawnego przez połączone składy izb Sądu Najwyższego w zakresie rozbieżności orzecznictwa sądowego. Sprawa zaplanowana do rozpoznania w dniu 23 stycznia 2020 roku nie stanowi rozstrzygnięcia żadnej sprawy indywidualnej a kwestię hipotetyczną, co do której pojawiły się istotne rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Jak wskazuje Trybunał Konstytucyjny w postanowieniu z dnia 23 czerwca 2008 r. (sygn. akt Kpt 1/08) >>*przedmiotem rozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny w zakresie odnoszącym się do sporów kompetencyjnych może być tylko pytanie o kompetencję (o jej istnienie bądź nieistnienie oraz o jej kształt prawny) oraz o „zbieg (konflikt) kompetencji”.* Nie ma natomiast w tej procedurze *„możliwości kwestionowania innych aspektów działania organów co do ich zgodności z prawem”*<<.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że próba zapobieżenia rozstrzygnięciu zagadnienia prawnego przez połączone izby Sądu Najwyższego nie może skutkować zawieszeniem tego postępowania jako że ani nie zaistniał spór kompetencyjny pomiędzy Sądem Najwyższym, Sejmem a Prezydentem, ani też opisana we wniosku sytuacja (zgodnie z doniesieniami medialnymi) nie dotyczy rozstrzygnięcia konkretnej sprawy a abstrakcyjnego z natury zagadnienia prawnego przedstawionego przez Pierwszą Prezes Sądu Najwyższego.